

Постъпила е жалба от ***, от гр. ***, ЕГН:***** против НП № 20-0938-003114/20.07.2020 на *** сектор към ОДМВР - гр. ***, сектор „Пътна полиция“ - ***, упълномощен със Заповед №8121з- 515/14.05.2019г., с което на жалбоподателя А., на основание чл. 179, ал. 2, вр. чл.179, ал.1, т.5 пр.4 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 35, ал. 2 от ЗДвП и за нарушение на чл.147, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20.00 лева.

Недоволен от така издаденото наказателно постановление е останал жалбоподателят, който го обжалва и моли съда да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание не се явява, представлява от адв***оцесуален представител по пълномощно.

Ответникът по съдебното производство - ОД МВР ***, редовно призован, не се представлява в съдебно заседание. В съпроводително писмо, с което е изпратил административно - наказателната преписка в съда, е изразил становище, че жалбата следва да остане без последствие, а наложеното наказание следва да се потвърди.

Съобразявайки събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

С оглед датата на връчване на наказателното постановление и датата на депозиране на жалбата пред наказващия орган, съдът счита, че последната е подадена в срока по чл. 59, ал.2 от ЗАНН, поради което се явява допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Акт за установяване на административно нарушение Серия ОА № 276751/10.07.2020 г. е съставен на жалбоподателя, за това, че на 10.07.2020г. в 14:15 часа в **** като от лявата страна на пътното платно извършва маневра завои на дясно, за да навлезе в пункт за годишни технически прегледи и не пропуска движещият се от дясната страна товарен автомобил *** го удря странично, като допуска ПТП с материални щети. Автомобилът не бил представен на годишен технически преглед към момента на проверката, с което е извършил нарушения на чл. 35, ал. 2 от ЗДвП и чл. 147, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят отказал да подпише АУАН, като в полето за възражения е отразил, че в тридневен срок ще представи по надлежен ред възражения.

Въз основа на акта било издадено обжалваното НП № 20-0938003114/20.07.2020 на *** сектор към ОДМВР - ***, сектор „Пътна полиция“ - ***, в което е пренесена фактическата обстановка, отразена в АУАН, а именно, че на 10.07.2020г. в 14:15 часа в ****,

като от лявата страна на пътното платно извършва маневра завой на дясно, за да навлезе в пункт за годишни технически прегледи и не пропуска движещият се от дясната страна товарен автомобил *** го удря странично, като допуска ПТП с материални

щети. Автомобилът не бил представен на годишен технически преглед към момента на проверката - нарушения по чл.35 ал.2 и чл. 147 ал.1 от ЗДвП.

За извършените нарушения жалбоподателят бил на основание чл. 179, ал. 2, , вр. чл.179, ал.1, т.5 пр.4 от ЗДвП с глоба в размер на 200 лева и на основание чл.185 от ЗДвП с глоба в размер на 20.00 лева.

Административно-наказващият орган е наложил на А. наказания, за следните нарушения: на чл.35, ал.2 от ЗДвП - Не пропуска ППС, преминаващи от дясно, при завой на дясно от друга пътна лента. ПТП; на чл.147, ал.1 от ЗДвП - водач управлява ППС, което не е представено на технически преглед.

В хода на съдебното следствие са разпитани в качество на свидетели - полицейските служители В. В. КР. /актосъставител/ и М. ПЛ. Н. /свидетел по съставянето на АУАН/.Същите са изпълнявали служебните си задължения, като на посочената в акта дата получили сигнал от ОДЧ за възникнало ПТП в гр. ***, до фирма „****“, до пункт за годишен технически преглед и подробно пресъздават своите възприятия при посещение на ПТП. Констатациите, които са направили при тяхното посещение, свидетелите са отразили в АУАН №276751/10.07.2020г. и в съставения Протокол за ПТП №1- 755366 от същата дата. Показанията им според съда са в противоречие не само със снимковия материал по делото, мястото на удара, но и по отношение на материалните щети по автомобилите. В тази връзка съдът счита, че е налице нарушение на императивните разпоредби на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител оспорва фактическите обстоятелства изложени в Наказателното постановление и навежда доводи, че НП е незаконосъобразно, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, твърди, че не е извършил визираното в АУАН и НП нарушение. Прилага снимки от мястото на ПТП.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

От представените по делото писмени доказателства и от свидетелските показания не се установява по несъмнен и безспорен начин наличието на виновно извършено от жалбоподателя нарушение, като ответникът не

ангажира доказателства в подкрепа на установената в НП фактическа обстановка. НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка за място на нарушението, като е посочена

ул. *** до фирма „***“, а пред съда свидетелите твърдят, че това станало пред пункт за ГТП, което отговаря на *** Допуснато е съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на НП. Процесуалното нарушение, свързано с точното посочване на мястото на ПТП и нарушената разпоредба на чл.40, ал.3 от ЗАНН, представлява самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателното постановление, доколкото АУАН е съставен в присъствието само на един свидетел. В съдебно заседание се установи, че АУАН е съставен от тях, но е имало и свидетел - очевидец, който е искал да бъде посочен като такъв, но това не било сторено при издаване на АУАН.

Съдът намира, че НП е издадено при съществено нарушение на процесуалните правила. По отношение на вменено нарушение, изразяващо се в извършване на маневра заvoy надясно, за да навлезе в пункт за ГТП, не пропуска движещ се от дясната страна автомобил, жалбоподателят не оспорва, но спори, че не е посочено правилно мястото, на което е извършено нарушението - дали това е станало на пътното платно или на циментовата площадка на пункта за прегледи. Релевирано е и възражение, че описания в акта административен адрес не съвпада с този, на който е извършено нарушението. Съдът споделя възраженията на жалбоподателя, относно допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с коректно и пълно описание на нарушението - място на извършване на нарушението, липса на посочени свидетели-очевидци в съставения акт за нарушение.

НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка и не могат да бъдат направени категорични изводи за авторството на деянието и място на извършване. Самото съставяне на акта представлява единствено официална констатация за извършеното нарушение, за неговия автор и за доказателствата, които го установяват. Именно в това се изразява така наречената констативна функция на акта. Самият акт, обаче не може да бъде доказателство в подкрепа на един или друг извод, при липса на първични такива, които да носят достоверна информация за релевантните за спора факти.

В този смисъл актосъставителят е процесуален орган на административното обвинение, чиято основна функция е да разследва нарушението, да събира доказателства, да разобличава нарушителя и да създава процесуално условие за издаване на законосъобразно и обосновано наказателно постановление. От своя страна, преди да издаде НП, наказващият орган е трябвало да направи самостоятелна проверка на обстоятелствата по случая и да извърши разследване на установените спорни обстоятелства. Нарушението е съществено и съставлява самостоятелно основание за отмяна на издаденото НП, поради обстоятелството, че е било привлечено към отговорност и наказано лице, без да е доказано по несъмнен начин извършеното нарушение. НП по същество се явява необосновано, тъй като събраните по

делото доказателства са противоречиви и от тях не се установява по безспорен начин, че А. е извършил нарушенията, за които му е ангажирана административно-наказателната му отговорност по начина, описан в НП.

Поради изложеното, съдът намира, че липсват категорични доказателства за обстоятелствата във връзка с извършване на твърдяното нарушение, които да послужат за съставяне на акта. Самото съставяне на акта представлява единствено официална констатация за извършеното нарушение, за неговия автор и за доказателствата, които го установяват. Именно в това се изразява така наречената констативна функция на акта. Самият акт, обаче не може да бъде доказателство в подкрепа на един или друг извод, при липса на първични такива, които да носят достоверна информация за релевантните за спора факти. Било е привлечено към отговорност и наказано за нарушение лице, без да е доказано по несъмнен начин извършеното нарушение.

Отделно от това е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила като наказващият орган не е съобразил Регламент(ЕС) 2020/698 на Европейския парламент и Съвета от 25 май 2020г. в ал.(6) където е посочено, че поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от СОУГО-19, започнало в някои държави членки от 1 февруари 2020г. периодичните технически прегледи за проверка на техническа изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 февруари и 31 август 2020г следва да бъдат извършени на по-късна дата, но

не по- късно от седем месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат валидни до тази по-късна дата. Съгласно горната разпоредба, съдът счита, че собственика *** имал правото да представи ППС до седем месеца след изтичането на този срок, т.е до 08.02.2021г. Следователно към датата на съставяне на АУАН - 10.07.2020г., водачът не е извършил нарушение по чл.147, ал.1 от ЗДвП.

По делото е направено искане от адв.П. за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.): „В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс“, а според правната норма, отразена в чл. 143, ал.1 от ЗАП: „Когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ“. Видно от приложения по делото договор за правна помощ е че адв. ***ч е осъществил правна помощ в настоящото производство на жалбоподателя ***.

Съгласно чл. 8, ал.1, т.1 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от ВАС: „За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението при интерес до 1000 лв. /какъвто е настоящият случай/ е 300 лв.

Видно от материалите по делото, адв.П. е представлявал жалбоподателя при две разглеждания на делото пред Районен съд гр.***- веднъж от I наказателен състав по НАХ№28/2021г. и втори път от **** /настоящото производство/. По време на двете разглеждания на делото адвокатът е представил два договора за правна защита и съдействие, всеки по 350лв. Съдът намира, че хонорарът не е завишен, а размерът е справедлив обоснован.

По отношение направените разноски пред Административен съд гр.*** в договорът за правна защита и съдействие е отбелязано , че възнаграждението е по чл.38 ал.2,вр.ал.1 т.3 пр.2 от Закон за адвокатерата. Според този текст адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица; В този случай, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Т.е. размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. В случая това е 300лв.,съгласно чл.8 ал.1 т.1от Наредба №1/09.07.2004г.

Поради изложеното и на осн. чл. 63, ал3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), Съдът намира, че ОДМВР - ***, представлявана от *** следва да бъде осъдена да заплати на ***, ЕГН ***** сумата от 700,00 лева, съобразно пълномощните, за направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение на адвокат ***ч пред РС-***.

Отделно от това ОДМВР - ***, представлявана от *** следва да бъде осъдена да заплати на адвокат ***ч /който безплатно е представлявал жалбоподателя пред Адм.съд/ сумата от

1. лева, за процесуалното представителство пред Административен съд - *** на *** при касационното разглеждане на НАХД №28/2021г. по описа на РС *** /КАНХД№297/21г на АС ***/